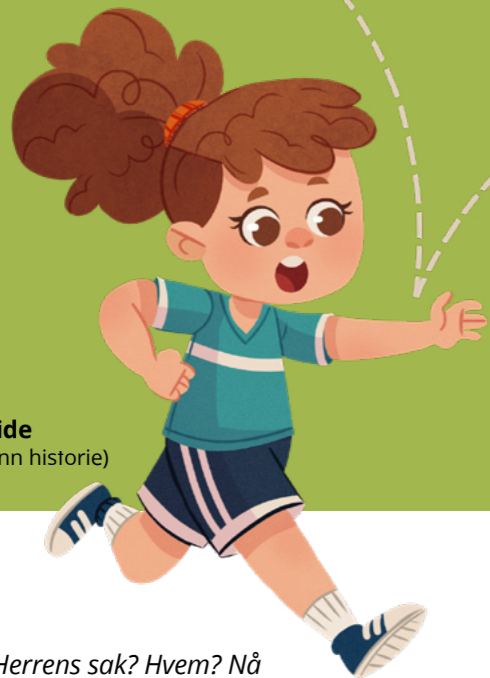

Av Jane McBride
(Basert på en sann historie)

Bønner for Tessa

“Ingen vil ha meg
med på laget sitt”,
sa Tessa.

“Hvem er for Herrens sak? Hvem? Nå må det vise seg” (Hymns, nr. 260).

Tessa stirret ned på skoene sine. Det var gymtime. Barna valgte lag for å spille kickball. Hun visste at hun ville bli valgt sist. Det ble hun alltid.

Snart var det bare Tessa igjen. “Vi må vel ta *henne* igjen”, hvisket lagkapteinen til vennen sin. Begge fniste.

Tessa lot som om hun ikke hadde hørt det.

Noen minutter ut i kampen sparket en jente på det andre laget til ballen. Den kom rett mot Tessa!

Jeg skal vise dem at jeg kan spille! tenkte Tessa. Hun kastet seg frem for å ta ballen. Men den traff armene hennes og spratt mot bakken.

“Kan du ikke gjøre noe riktig?” sa lagkapteinen.

Tessa snudde seg mot ham. “Greit! Du trenger ikke å ha meg på laget lenger!” Hun trampet bort til ballen og sparket den hardt.

Tessas bestevenn Shondra løp etter henne. “Det går bra”, sa Shondra. “Hvem som helst kan miste en ball.”

“Ja vel? Hvorfor vil da ingen ha meg på laget sitt?” sa Tessa.

“Kanskje det er fordi du blir så sint”, sa Shondra. Hun gikk tilbake til der de andre barna ventet.

Tessa satt på en benk i hjørnet av lekeplassen. Hun kjente at tårene presset på. Hun ville ikke at skolen skulle ringe foreldrene igjen. De hadde allerede ringt før. Rektor sa at Tessa hadde vanskelig for å komme overens med andre barn.

Tessa visste ikke hvorfor hun oppførte seg slik hun gjorde. Hun *ville* ikke skape problemer. Hun var bare

så sint og trist noen ganger, og hun hadde vanskelig for å holde det inne.

Tessa sukket. “Jeg kommer aldri til å passe inn”, sa hun til seg selv.

Da skolen var slutt, skyndte Tessa seg ut. Mamma var der for å hente henne. Hun lyttet mens Tessa fortalte om dagen sin.

“De velger aldri meg til å være på laget sitt”, sa Tessa. “Jeg føler aldri at noen er på min side.”

“Jeg er lei for det, vennen”, sa mamma. “Noen ganger er folk uvennlige. Men vår himmelske Fader er alltid på din side. Og det er familien din også.” Hun ga Tessa en klem. “Nå drar vi hjem. Jeg har en overraskelse til deg.”

Da de kom hjem, var bestemor der! Tessa elsket alltid når hun kom på besøk.

“Jeg vil vite alt som foregår i livet ditt”, sa bestemor.

“Hvordan går det på skolen?”

Tessa så ned. “Ikke så bra.”

“Moren din sa at du hadde det vanskelig”, sa bestemor. “Du vet vel at hun og faren din ber for deg?”

“Ja.”

“Og du vet at bestefar og jeg ber for deg, ikke sant?”

Tessa nikket.

“Nå har du mange andre som ber for deg også!”

“Hva mener du?” spurte Tessa.

“Jeg satte navnet ditt på bønnelisten i tempelet”, sa bestemor. “På den måten er det mange som ber for deg – til og med folk som ikke kjenner deg.”

“Så det er omtrent som om de er på samme lag som meg?” sa Tessa.

“Ja visst, du kan se på det på den måten”, sa bestemor. “Vår himmelske Fader heier alltid på deg! Og det samme gjør alle de menneskene som ber for deg.”

“Takk, bestemor!” Tessa ga bestemor en god klem.

Neste gang Tessa ble opprørt på skolen, lukket hun øynene og trakk pusten dypt. Hun husket alle som ba for henne. Det hjalp henne å føle seg litt bedre. Så bøyde hun hodet for å holde sin egen bønn.

Takk, himmelske Fader, ba hun. Takk for at du heier på meg. ●

Artikkelforfatteren bor i Colorado i USA.

HVA ER BØNNELISTEN?

Jesus Kristus lærte oss å be for andre. Tempelets bønneliste er en liste over personer som trenger ekstra hjelp. De er kanskje syke eller strever med et annet problem. Medlemmer av Kirken som drar til tempelet, ber for dem som har navnet sitt på bønnelisten.

● Se *Kom, følg med meg* for Lære og pakter 121–123.